

ældgamle, og gav man Pengene saaledes, som jeg her har nævnt, til de fattigste og de ældste, kunde Bevillingen efterhaanden komme til at række længere og længere ned. Hvis Finansudvalget mener ikke nu i sidste Øjeblik at kunne gennemføre dette Lovforslag, hvad jeg ikke ved noget bestemt om — jeg har ikke kunnet faa noget at vide om, hvorvidt Forslaget har faaet nogen egentlig Behandling i Finansudvalget — vil jeg henstille, om der ikke var en Mulighed for, at der, om ikke paa Finansloven, saa paa Tillægsbevillingsloven, kunde gives en Bevilling f. Eks. paa 100,000 Kr., og jeg skulde ikke sige noget, selv om man gjorde det saa rigoristisk, at man uddelte den til de 1000 ældste og fattigste af dem, der vare med i 1848—50 med 100 Kr. til hver. Maaske jeg kunde mødes der med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, da han jo selv fremdrog de gamle Krigere. Jeg undrer mig over, at han, der jo er Medlem af Finansudvalget, ikke der har taget stærkere fat paa den Side af Sagen, thi der var jo her noget at gøre og noget, der kunde komme dem til gode paa en saadan Maade, at vi alle kunde være enige derom. — Naar jeg har taget Ordet, er det altsaa nærmest for at faa denne Sag draget frem i Lyset endnu en Gang. I Betænkningen over 2den Afdeling af de Andragender, der have været tilstillede Finansudvalget, er omtalt et Andragende fra 155 gamle Krigere, i hvilket de anmode om, at deres Sag maa blive taget op til Løsning, men Udvalget svarer saaledes, at da Sagen vil finde sin Afgørelse gennem Behandlingen af Forslag til Lov om de gamle Krigere, gør Udvalget ingen Indstilling. Man turde da vel tro, at dette Lovforslag saa var nær ved at komme frem. Jeg vil altsaa slutte disse Bemærkninger med at spørge, hvorvidt man kan vente denne Sag gennemført i denne Samling, og hvis ikke, om man da ikke kunde optage den Tanke, jeg her har udkastet. Jeg synes, at det vilde være en for Tinget ærefuld Maade at holde Jubilæum med de gamle Krigere paa. Saa kunde man jo ad Aare tage fat paa at faa Sagen mere gennemgribende gennemført og efter bestemtere og sikrere Regler.

Ordføreren (J. C. Christensen): Den højtærede Krigsminister omtalte jo de stillede Ændringsforslag, men fremførte intet nyt, saa vidt jeg kunne skønne, om Forslagene ud over, hvad der fremkom ved 2den Behandling. Jeg finder derfor ingen Grund til atter for mit Vedkom-

mende her at fremdrage, hvad jeg den Gang udtalte om Ændringsforslagene. Naar den højtærede Minister nævnedes, at det var godt, der var bevilget ca. 60,000 Kr. mere paa § 26 til disse Formaal end tidligere, saa vil jeg dog benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at netop disse ca. 60,000 Kr. anvendes paa et Par Punkter, som man i alt Fald fra den tidligere Krigsministers Side lagde betydelig Vægt paa at faa ført igennem. Det ene Punkt er Omdannelsen af gamle Kanoner, dels for selve Omdannelsens Skyld, altsaa for at faa nogle Stykker brugeligt Skyts, dels for at holde Værkstederne i Gang. Den Del af Bidraget ere vi gaaede ind paa i Aar, saa naar den højtærede Krigsminister omtalte Gavnigheden af og Billigheden ved at omdanne saadant gammelt Skyts, er det jo netop et af de Punkter, hvor vi ere komne den højtærede Krigsminister i Møde. Det andet Punkt angaar nogle Granater, som man i Fjor satte saa overordentlig Pris paa at faa, og som vi i Aar ere gaaede ind paa at bevilge Penge til. — Saaledes som Finanslovforslaget fra Folketingets Side foreligger fra anden Behandling, kan jeg ikke se bedre, end at det i Virkeligheden er fuldt forsvarligt, og det viser sig jo ogsaa, at der ikke er skaaret saaledes af paa de militære Budgetter, at Danmark er kommen til at staa ekstraordinært lavt mellem Nationerne. Dette viste sig netop ved de Tal, jeg før nævnedes. Naar den højtærede Krigsminister siger, at naar man bevilger over 17 Millioner Kr., kan man nok bevilge det mere, som skal til for at faa et efter hans Mening virkelig velordnet Forsvar, vil jeg blot dertil sige, at jeg sætter ogsaa Pris paa, at vi have et velordnet Forsvar, men det er min Tro, at det kan faas for en billigere Sum, og jeg tror, det er Fremtiden forbeholdt at træffe de Overvejelser og Afgørelser, som ere nødvendige for at faa vort Forsvar ordnet godt for en billigere Sum. Det kan gøres. Men naar vi staa foran saadanne Overvejelser — og det tror jeg, vi omtrent alle ere enige om — maa den højtærede Minister ikke fortænke os i, at vi ikke ere saa særdeles villige til at gaa ekstraordinært højt op med Bevillinger til Nyanskaffelser. — Den lille Bevilling af 4,000 Kr. til Officersforeningen og andre Foreninger synes at skulle spille en stor Rolle her i Diskussionen. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage) gik saa vidt, at han sagde, at det var Nationens Pligt at bevilge disse 4,000 Kr. Han